

economic geography of an area must be the basis of its economic and social structure. The greater the deviation between basis and superstructure, the greater the problems involved in making the population understand how the system functions and accept the limitations which always must exist in respect of what is economically and politically feasible. The greater also the cost to Denmark of keeping the economy functioning at the chosen level, a cost which Mr. Sveistrup warns will have to be borne also in less prosperous times.

Though one may disagree concerning details, Mr. Sveistrup's findings appear on the whole very well founded and difficult to dispute. If I should voice a criticism of Mr. Sveistrup's book, it would be directed towards the presentation of his ideas rather than the ideas themselves. There is an unfortunate lack of clarity of argumentation. Ideas and conclusions are not well pointed up. It is sometimes a laborious process to find out what is the real content and aim of a paragraph. Perhaps the fact that the book was written in Danish and translated into English accounts for some loss of pointedness. However, this criticism is minor in comparison with the contribution to knowledge and understanding of Greenland with which Mr. Sveistrup has presented us. But for this book there would be a great gap in the rich Danish scientific literature concerning Greenland.

Karen Friedmann.

Léon Walras: Elements of Pure Economics, or the Theory of Social Wealth. Translated by William Jaffé. George Allen and Unwin, London 1954. 620 sider. Pris: 42 sh.

Som første bind i en »Translation Series«, udgivet av The American Economic Association og the Royal Economic Society, foreligger nu William Jaffé's oversættelse av Walras. Denne klassiker er,

som oversætteren bemærker i forordet, »more often cited than read« — vel ikke mindst på grund av utilstrækkeligt kendskab til det sprog han skrev på; der er nu lejlighed for den engelsklæsende verden til at indhente det forsømte, og vi har samtidig fået en kommenteret standardudgave av Walras som vil blive stående. Den var så meget mere påkrævet, som Walras (der udtales med hørt s) nu synes at være mere aktuell end nogensinde, takket være input-output-analysens fremmarch.

Oversættelsen følger den definitive franske udgave, der udkom i 1926, 16 år efter forfatterens død. Til denne udgave med dens to appendix'er har oversætteren føjet et tredje appendix (om Wicksteed's »Coordination of the Laws of Production«), som Walras selv udelod i de to sidste udgaver av *Eléments*, men som stadig har doktrinhistorisk interesse. Jaffé har imidlertid ikke nøjedes med at oversætte Walras, men har forsynet bogen med en tekstkommentar (i noteform) på 60 tætttrykte sider, en oversigt over tilsvarende afsnit i samtlige 5 franske udgaver, et yderligere noteapparat der sammenholder teksten stykke for stykke i de successive udgaver så man kan følge udviklingen, et sagregister og et personindex. Alt dette forøger i høj grad værket's brugbarhed og letter oversigten. Det må ha været et hestearbejde, og udgiveren fortjener al mulig påskønnelse for at ha påtaget sig opgaven og løst den på den smukkeste måde. Der er ikke tvivl om at den gamle herre, i det intellektuelle Valhal hvor udgiveren holder av at forestille sig ham, føler sig »happy in the knowledge that a translation of his *Eléments* is appearing«.

Skulle man indvende noget, måtte det bl. a. være at forholdet til Leontief's input-output-analyse — der som nævnt har gjort Walras højaktuel — ikke er så udtømmende behandlet i kommentaren som man kunne ha ønsket. *Sven Danø.*